

Bilag 4.**RETSPLEJEUDVALGET.**

Adr.: Højesteret, Christiansborg.

København, den 19. September 1930.

Til Justitsministeriet.

I Anledning af Justitsministeriets Skrivelse af 20. Maj d. A. (Journal 2 K. 1930 Nr. 348¹²), hvorved fremsendes Eksemplarer af Betænkning om Ændringer i Retsplejeloven, afgiven af det af Justitsministeriet under 7. Juni f. A. nedsatte Udvalg, og hvori anmodes om en Udtalelse fra Retsplejeudvalget med Hensyn til de i Betænkningen indeholdte Forslag, skal Retsplejeudvalget fremsætte følgende Bemærkninger:

Idet Udvalget finder det mest hensigtsmæssig at følge det i Betænkningens Indledning benyttede System, hvorefter de Hovedspørgsmaal, som Udvalget har beskæftiget sig med, er delt i XI Afsnit, skal man gruppere sine Udtalelser i samme Rækkefølge uden Hensyn til, at de enkelte Paragraffer, hvortil Udtalelserne knyttes, herved ikke vil kunne behandles i Rækkefølge.

Udvalget har paa flere Punkter delt sig i Flertal og Mindretal.

ad Afsnit I. Indførelse af Domsmand (Meddomsmænd) i Straffesager, der ikke er Nævningesager (Hermed et Mindretalsforslag).

a) Bestemmelsen i Betænkningens § 81, at Domsmand skal kunne indkaldes 4 Gange i Løbet af et Nævningear, har indenfor Retsplejeudvalget været Genstand for megen Tvivl, idet et Mindretal anser det for rettest, at Domsmand kun indkaldes 1 Gang i Løbet af et Nævningear, medens et andet Mindretal anser det for betænkeligt at forøge Antallet af de Domsmand, der vil være at udtage, saa betydeligt, idet disses Kvalitet let vil komme til at lide herunder. Flertallet formener, at det særlig i Betragtning af, at den enkelte Domsmand for hver Gang, han indkaldes, udsættes for at maatte fungere flere — maaske mange — Dage i Træk, hvis vedkommende Sag ikke kan afgøres i et enkelt Retsmøde, er rettest, at Domsmand kun beregnes indkaldt 2 Gange i Løbet af et Nævningear.

b) Udvalgets Flertal kan i Princippet tiltræde Forslaget om Indførelse af Domsmand i Straffesager, der ikke er Nævningesager, og har intet væsentligt at erindre imod den herfor givne Motivering. (Betænkningen p. 1—5), dog at man ad Pkt. B maa gøre følgende Bemærkninger.

Overfor et saa stort og betydningsfuldt Skridt som Indførelsen af Lægmands Medvirken i alle Straffesager — undtagen § 925-Sager i første Instans samt Politisager — mener Flertallet, at man bør udvise Forsigtighed, og ikke uden Kauteler faktisk udlevere en saa væsentlig Del af Retsplejen til disses frie og i Realiteten ansvarløse Skøn. Udvalget vil ikke bestride, at Lægdommernes Medvirken som anført i Betænkningen p. 2 (Sp. 1) erfaringsmæssig yder den bedste Garanti for de moderne Retsplejeprincipper, særlig Bevisumiddelbarheden og Anklagegrundsætningens virkelige Gennemførelse, men mener ikke at kunne slaa sig til Ro med de Betragtninger, hvormed Betænkningen l. c. afviser Betydningen af de juridiske Dommeres Afgørelse af Skyldspørgsmaalet.